

lige Misligheder, der havde fundet Sted. Nei, lader os indrette det saaledes, at Vælgerne skulle vide, at, naar de mene, at der er begaaet nogen Mislighed, skulle de vise, hvori denne bestaar. Man skal ikke stille Sagen saaledes, at Valgbestyrelsen uagtet al udvist Nidkjærlighed skulde være udfat for al den Ulempe, som flyder af ubesjædede Klager, gennem hvilke der dog mere eller mindre aabenbart gaar Bestyrlinger for ligefremme Misligheder. Jeg mener derfor, at denne Indstilling fra Mørtallet bør forkastes.

Scaventin: Jeg er ganske enig med den sidste ærede Taler. Den Klage, der er os forelagt over Valget i Aalborg, er, for saa vidt jeg kan dømmes, meget for løs, til at den kan fortjene, at der tages noget Hensyn til den. Klagen gaar ud paa tre Ting. De to første Punkter af den angaa Valgbestyrelsens Fremfærd ved Valghandlingen. Man klager for det Første over, at Valgbestyrelsens Formand, efter at Valglisten er bleven samlet, i sin Bekjendtgørelse, som han isølge Valgloven skal gjøre for Valgforsamlingen, ikke har brugt Valglovens Udtryk, ikke har sagt: „Afstemningen vil blive sluttet, naar Ingen nu er tilstede, som begjærer at deltage i Valget“, — men i Stedet for har brugt de Udtryk „at han stillede Forsamlingen en Frist af $\frac{1}{4}$ Time, for at de Vælgere, som endnu ikke havde stemt, men som vilde deltage i Stemmegivningen, kunde faae Leilighed til at melde sig.“ Men tør jeg spørge, hvad er Meningen med Valgloven? Meningen med den Bekjendtgørelse, som Formanden skal gjøre for Valgforsamlingen, er den at stille Vælgerne en Frist, at opfordre de Vælgere, der endnu maatte ville stemme, til i yderste Dieblisk at komme og afgive deres Stemmer. Det er Meningen. Der staar nemlig i den næste Paragraf i § 42 i Valgloven: „De Vælgere, der efter denne Bekjendtgørelse melde sig for at afgive Stemme, skulle have Afgang dertil. Naar disse Stemmer ere modtagne, eller naar Ingen efter den fæste Bekjendtgørelse melde sig, tilføje Valgbestyrelsens Medlemmer og Sammes Medhjælpere deres egne Stemmer og underskrive Valglisten samt Stemmelisten, hvorpaa disse afgives til Formanden“, og da sluttet Afstemningen. Hvad siger nu Klagen? Klagen siger, at der er stillet en Frist af et Kvarter. Jeg gad vist, hvad det egentlig angaar Sagen. Det, hvorpaa det kommer an, er, at der skal stilles en Frist, at der skal gives Leilighed for de Vælgere, der ville stemme, til at de kunne komme dertil. Det er det Bæsentlige, og dertil skal der Tid, som et Medlem bemærkede. Hvis nu Klagen gik ud paa, at Tællen laa i, at Valgbestyrelsens Formand har villet indskrænke Vælgernes Afgang til at stemme, saa var der Noget i Klagen; men det er affkurat det Modsatte, der klages over. Der klages over, at Valgbestyrelsens Formand, efter at have givet denne Frist af et Kvarter, endnu har modtaget de

Folk, der kom og vilde stemme, i indtil 25 Minuter, altsaa i ti Minuter foruden det Kvarter, han først havde givet. Jeg veed ikke, om der kan være Spørgsmaal om hans Berettigelse til at sætte en Frist af et Kvarter — jeg tror, han er fuldkommen berettiget dertil. Men sikkert er det, at han er forpligtet til ubetinget at modtage de tilstedeværende Vælgere, der komme for at stemme, han har ikke Ret til at slutte, saalænge de ville komme. Saa siger imidlertid det næste Punkt i Klagen: „Da Formanden endelig erklærede Stemmeafgivningen for sluttet, uagtet flere Vælgere vare tilstede, som vilde stemme, negtede Valgbestyrelsen dem at afgive Stemmer paa Johansen, medens der derefter modtoges Stemmer paa Klein, hvilken Mislighed sandt Sted ved de for Aalborg By førte Vister.“ Hvis dette Punkt var Sandhed, var der ikke Tvivl om, at Valget burde forkastes, men jeg er i saa Henseende enig med den ærede sidste Taler i, at, da denne Klage ikke er dokumenteret og ikke engang er specificeret saaledes, at der nævnes, hvilke Vælgere det er, der tænkes paa, hvilke Vælgeres Stemmer der er modtaget for Klein, og hvilke Vælgere der er afvist, som vilde stemme paa Johansen, og da man, vel at sige, har havt god Tid til at skaffe saadanne Oplysninger, maa denne Klage siges at være det Løseste, som kan komme ind til Folkethinget, ligesom det vilde være høist sørgeligt for de Konsekventer, det kunde drage efter sig, om man vilde tage noget Hensyn til den. Den sidste af Klagerne skal jeg lade ligge. Den gaar kun ud paa, at Mænd ere blevene medtagne til at afgive deres Stemmer, endskjøndt de, som det paastaas, skulle have nydt uretfærdig Fattigunderstøttelse eller lidt vanærende Straffe eller ogsaa været under Fallit. Der er ikke i Klagen — og jeg antager ikke, at man har nogen egentlig Berettigelse til at gaa videre, end Klagen selv angiver — anført Noget om, at disse Mænd ikke skulle være opførte paa Valglisten. Man maa altsaa gaa ud fra, at de have været opførte paa disse, og er det givet, tør jeg henvise til, hvad de ærede Medlemmer for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Sverdrborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) igaar anførte om den Praxis, der har været gjældende her i Salen, siden vi sit vor frie Forfatning, nemlig ikke at tage Hensyn til saadanne Klager som denne, fordi Valglisten, naar de engang have været fremlagte i Kommunerne paa befalet Maade og have været endelig berigtigede, maa anses for absolut lovlig gjældende, saaledes at enhver Mand, om han har været i Forbedringshuset eller ikke, naar han engang er opført paa Valglisten, har Ret til i det Nar, for hvilket Visterne gjælde, at stemme. — I Anledning af den Klage, som er indkommen fra Aalborg Amts 2den Valgkreds, er der, efter at den er bleven bekjendt her i Thinget, igaar blevet udbedt en Erklæring af Valgbestyrelsens Formand